

دستورالعمل ورود به مناطق مذکور در بند الف ماده ۳ قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست و عبور از آنها

فصل اول

پارکهای ملی- آثار طبیعی ملی

ماده ۱- ورود و عبور و توقف در پارکهای ملی و آثار طبیعی ملی مستلزم تحصیل پروانه یا اجازه از سازمان حفاظت محیط زیست می باشد.

ماده ۲- شرایط ورود- عبور و توقف در پارکهای ملی و آثار طبیعی ملی و فصول و ساعات مجاز آن و همچنین نحوه تحصیل پروانه یا اجازه مربوط به بهای آن بر حسب مورد برای هر یک از پارکهای ملی و آثار طبیعی ملی با توجه به مقتضیات مکانی و طبیعی آن تعیین و به متقاضیان ارائه و حسب مورد به اطلاع عموم خواهد رسید.

ماده ۳- حمل هر نوع سلاح در پارکهای ملی و آثار طبیعی ملی برای عموم (به استثنای مأمورین ذیربط سازمان) بدون اجازه کتبی سازمان حفاظت محیط زیست ممنوع می باشد. سلاح متخلف توسط مأمورین سازمان ضبط و در صورتیکه طبق قوانین جاری جرمی صورت نگرفته باشد، به صاحب آن پس از خروج از پارک مسترد خواهد شد.

ماده ۴- مأمورین سازمان از ورود اشخاص فاقد اجازه یا پروانه در پارکهای ملی و آثار طبیعی ملی جلوگیری و در صورت ورود، از پارک اخراج خواهند شد.

فصل دوم

پناهگاههای حیات وحش- مناطق حفاظت شده

ماده ۵- ورود و عبور توقف در پناهگاههای حیات وحش و مناطق حفاظت شده به منظور بازدید- عکسبرداری و سیاحت آزاد می‌باشد مشروط بر اینکه به رستنیهای منابع ملی آسیبی نرسیده و موجبات آرامش حیات وحش برهم نخورد.

ماده ۶- حمل هر نوع سلاح در مناطق حفاظت شده و پناهگاههای حیات وحش (به استثنای جاده‌ها و معابر عمومی) برای اشخاص غیر ساکن این مناطق بدون کسب اجازه از سازمان ممنوع می‌باشد.

فصل سوم

موارد متفرقه

ماده ۷- هر گونه محدودیت و ممنوعیت و امتیازاتی که در قانون حفاظت و بهسازی محیط‌زیست و آیین‌نامه اجرایی آن درباره ورود و عبور و توقف در مناطق مذکور در بند الف ماده ۳ قانون مزبور برای اشخاص حقیقی و حقوقی مقرر است لازم‌الرعایه می‌باشد.

ماده ۸- اشخاص زیر ملزم به تحصیل اجازه یا پروانه طبق مفاد این دستورالعمل نمی‌باشند:

الف- کسانی که به موجب ماده ۸ قانون حفاظت و بهسازی محیط‌زیست و تبصره یک و دو ماده ۱۱ و ماده ۱۲ آیین‌نامه اجرائی قانون مذکور مجاز به ورود و عبور و توقف در مناطق مندرج در بند الف ماده ۳ قانون مزبور می‌باشند.

ب- کسانی که طبق ماده ۴ قانون حفاظت و بهسازی محیط‌زیست در داخل مناطق مندرج در بند الف ماده ۳ قانون فوق‌الذکر، قانوناً دارای حق مالکیت یا حق انتفاع می‌باشند.

ج- کسانی که براساس موافقتنامه وزارت معادن و فلزات و سازمان دارای پروانه معتبر اکتشاف و بهره‌برداری از معادن می‌باشند.

ماده ۹- این دستورالعمل به استناد ماده ۱۰ آیین‌نامه اجرائی قانون حفاظت و بهسازی محیط‌زیست مصوب اسفند ماه ۱۳۵۴ به تصویب رسیده و از اول مهرماه ۱۳۵۵ تا زمانیکه دستورالعمل جدیدی تصویب و ابلاغ نشده است لازم الاجراء می‌باشد.